

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Sisak, Trg Ljudevita Posavskog 5

Poslovni broj: K-359/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku, po sutkinji Andrijani Žugaj Jambrek kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Tatjane Štulić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv 1. okrivljene Dušanke Bunčić, zbog kaznenog djela iz članka 228. stavak 1. Kaznenog Zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15.; dalje: KZ/11), u povodu optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Sisku K-DO-86/17 od 30. ožujka 2018., nakon provedene javne rasprave zaključene 24. kolovoza 2026., u prisutnosti državnoodvjetničke savjetnice Općinskog državnog odvjetnika u Sisku Anđele Primorac i zamjenice braniteljice okrivljene Milice Nenadović Timarac, odvjetnice iz Siska, u prisutnosti zamjenice braniteljice okrivljene Nataše Kovačević, 27. kolovoza 2026., objavio je i

p r e s u d i o j e

I/ Temeljem članka 544. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – Odluka USRH, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 i 70/17, 126/19, 130/20, 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26- dalje: ZKP), stavlja se izvan snage kazneni nalog Općinskog suda u Sisku izdan pod poslovnim brojem K-197/2018 od 13. veljače 2019. godine u odnosu na I. okrivljenu Dušanku Bunčić.

II/ Okrivljena Dušanka Bunčić, kćer Vasilja i Ane Juić, djevojački Prečanica, rođena 18. travnja 1961. u Sisku, s prebivalištem u Gvozdu, Križni put 54, državljanka Republike Hrvatske, OIB:01651420517, mesar, sa završenom srednjom školom, nezaposlena, bez primanja, udana, majka jednog punoljetnog djeteta, nema vojni čin, nije odlikovana, bez imovine, kazneno neosuđivana, nije prekršajno kažnjavana, nije izdržavala kaznu zatvora, ne vodi se postupak za drugo kazneno djelo

k r i v a j e

što je

tijekom mjeseca listopada 2016. u mjestu Begovići, postupajući zajednički i dogovorno, s Đurom Škaljcem, Stjepanu Bilanoviću ponudila na prodaju šumu na katastarskoj čestici broj 928 katastarske općine Jabukovac, suvlasništvo Danice Ranković i Nikole Opalića, za čiju je prodaju okrivljena Dušanka Bunčić dobila

punomoć, nakon čega su Stjepanu Bilanoviću, kao šumu suvlasništvo Danice Ranković i Nikole Opalića pokazali šumu u šumskom odjelu 61B Gospodarske jedinice Vučjak Tješnjak, kojom gospodare Hrvatske šume d.o.o., Šumarija Petrinja, iako su znali da je navedena šuma u državnom vlasništvu, pa su u istoj posječena stabla hrasta i kestena, ukupne drvene mase 170 m³, oštetivši time Hrvatske šume d.o.o. za iznos od 44.624,00 kuna,

dakle, tuđe pokretne stvari oduzela drugome s ciljem da ih protupravno prisvoji,

čime je počinila kazneno djelo protiv imovine – krađom, opisano i kažnjivo po članku 228. stavku 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15-dalje u tekstu KZ/11)

III. Na temelju članka 228. stavak 1. KZ/11 okrivljena Dušanka Bunčić se

o s u đ u j e

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANU OD

6 (ŠEST) MJESECI

IV. Na temelju članka 56. KZ/11 okrivljenoj Dušanki Bunčić se izriče

UVJETNA OSUDA

pa se kazna zatvora na koju je osuđen neće izvršiti ukoliko u roku od 2 (dvije) godine ne počini novo kazneno djelo.

V. Na temelju članka 158. stavak 2. ZKP, oštećeni se s imovinskopравnim zahtjevom upućuje u parnicu.

VI. Na temelju članka 148. stavka 6. ZKP okrivljena Dušanka Bunčić se oslobađa plaćanja troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točka 1. do 6. ZKP, te nagrade i nužnih izdataka branitelja po službenoj dužnosti.

Obrazloženje

1. Općinsko državno odvjetništvo u Sisku podnijelo je 13. travnja 2018. protiv I. okrivljene Dušanke Bunčić i II. okrivljenika Đure Škaljca optužnicu broj K-DO-86/2017 od 30. ožujka 2018., zbog kaznenog djela protiv imovine – krađom – opisano i kažnjivo po članku 228. stavak 1. KZ/11. U optužnici je predloženo da se protiv okrivljenika izda kazneni nalog.

2. Sud je dana 13. veljače 2019. prihvatio prijedlog Općinskog državnog odvjetništva u Sisku te izdao kazneni nalog. Međutim, kazneni nalog nije bilo moguće uručiti I. okrivljenoj, pa je stoga temeljem odredbe članka 175. stavak 6. ZKP I. okrivljenoj postavljen branitelj po službenoj dužnosti. Protiv kaznenog naloga

braniteljica I. okrivljene pravovremeno je uložila prigovor, dok je u odnosu na II. okrivljenika kazneni nalog postao pravomoćan. Povodom prigovora braniteljice sud je ispitivao optužnicu te je rješenjem poslovni broj Kov-212/2019-3 od 14. kolovoza 2019. potvrdio optužnicu protiv I. okrivljene Dušanke Bunčić.

3. Temeljem rješenja Općinskog suda u Sisku, poslovni broj K-197/2018-48 od 18. ožujka 2025., I. okrivljenoj Dušanki Bunčić određeno je suđenje u odsutnosti.

4. Oštećenik Hrvatske šume d.o.o. je postavio imovinskopravni zahtjev.

5. Pozvana da se očituju o osnovanosti optužnice, I. okrivljena je po svojoj braniteljici navela da se ne smatra krivom za kazneno djelo koje joj je optužnicom stavljeno na teret.

6. Tijekom dokaznog postupka pročitana je sljedeća materijalna dokumentacija i to ugovor o prodaji drvnih sortimenata zaključen između Dušanke Bunčić i "Madoma trans" d.o.o. (list 10-11 spisa), izvod iz katastarskog plana Državne geodetske uprave Ispostave za katastar nekretnina Petrinja za k.č.br. 928 katastarske općine Jabukovac (list 12-13 spisa), prijepis posjedovnog lista Područnog ureda za katastar Sisak, Ispostava za katastar nekretnina Petrinja od 27. srpnja 2016. za k.č. br. 7/23 i 13/20 k.o. Jabukovac (list 14-15 spisa), punomoć Nikole Opalića Dušanki Bunčić od 01. kolovoza 2016. (list 16 spisa), punomoć Danice Ranković Dušanki Bunčić od 02. kolovoza 2016. (list 17 spisa), izjava Stjepana Bilanovića od 05. listopada 2016. (list 19 spisa), prijava šumske štete Hrvatskih šuma d.o.o. Šumarije Petrinja br. 22/16 od 21. listopada 2016. sa planom proizvodnje (list 21-23 spisa), izvješće Hrvatskih šuma Šumarije Petrinja od 21.10.2016. s priložima (list 24-25 spisa), zapisnik o očevidu Policijske postaje Petrinja od 15.10.2016. (list 30-31 spisa), izvadak iz zemljišne knjige za katastarsku česticu br. 928 k.o. Jabukovac od 07. lipnja 2017 (list 59 spisa), punomoć Danice Ranković Dušanki Bunčić od 02.08.2016. ovjerena u javnobilježničkom uredu Nensi Kopic pod brojem Ov:11837/16 (list 69-70 spisa), izjava Danice Ranković ovjerena u javnobilježničkom uredu Nensi Kopic pod brojem Ov.12093/16 d 08.08.2016. (list 71-72 spisa), račun Hrvatskih šuma br. 2529-0800-1 od 29.11.2016. (list 73-74 spisa), račun Hrvatskih šuma br. 2483-0800-1 od 21.11.2016. (list 75-76 spisa), račun Hrvatskih šuma br. 2436-0800-1 od 15.11.2016. (list 77-78 spisa), iskaz svjedoka Stjepan Bilanović sa rasprave od 21. studenog 2025. (str. 209-213 spisa) i kod Općinskog državnog odvjetništva u Sisku od 15. rujna 2017. (stranice 63-64 spisa), presuda ovog suda broj K-197/18-2 od 13. veljače 2019. (list 93-94 spisa), koja je pravomoćna za II. okrivljenika Đuru Škaljca. Temeljem odredbe članka 431. stavak 1. točka 2. ZKP pročitana je iskaz svjedoka Matije Begovića dan pred ODO Sisak 13. studenoga 2017. s obzirom da je isti preminuo pa ga nije moguće ponovo ispitati (list 81-82 spisa). Pročitana je izvadak iz JRO RH (MUP) za Matiju Begovića (str. 199 spisa) i podnesak oštećenika od 13. srpnja 2026. (str. 258 spisa).

6.1. Na kraju dokaznog postupka pročitani su izvod iz kaznene evidencije za okrivljenu od 24. kolovoza 2026. i izvod iz prekršajne evidencije za okrivljenu od 24. kolovoza 2026.

6.2. S obzirom da se okrivljenoj sudi u odsutnosti, pročitao je zapisnik o ispitivanju okrivljene u Općinskom državnom odvjetništvu u Sisku od 18. svibnja 2017. i reproducirana snimka tog ispitivanja, temeljem odredbe članka 435. stavak 2. ZKP.

7. Temeljem odredbe članka 421. stavak 1. točka 3. i 4. ZKP odbijen je prijedlog za provođenjem očevida radi identifikacije čestice kčbr. 928 k.o. Jabukovac, kao neprikladan i usmjeren ka odugovlačenju ovog postupka. Naime, iz iskaza Stjepana Bilanovića razvidno je kako je isti nakon sječe, angažirao geodetu koji je potvrdio da je posječena šumska masa u šumi koja je u državnom vlasništvu.

8. Okrivljena je u svom iskazu navela da se ne smatra krivom za kazneno djelo. Navela je da je Nikola Opalić njezin daljnji rođak iz Srbije koji ju je zamolio da nađe kupca za šumu na katastarskoj čestici br. 928 k.o. Jabukovac. Preko prijatelja je stupila u kontakt sa Stjepanom Bilanovićem, kojemu su ponudili šumu i on je tu ponudu prihvatio. Dva puta su išli u šumu i ucrtavali među, preko interneta su tada bili na liniji sa Opalićem, a još im je među pokazao jedan čovjek kojega je predložio Opalić i jedna žena koja je tvrdila da je to šuma od Opalića i da je on tu vukao iz nje drva preko njezine njive, a Stjepan Bilanović je pitao da zamole tu ženu da i on vuče drva preko njezine njive, na što je ona pristala navodeći da je Nikola Opalić vukao tuda drva cijeli život. Dogovor je bio da Stjepan Bilanović izvede geodeta prije sječe, jer se znalo da je tu državna šuma, a on to nije napravio. Rođak joj je ostavio 200,00 eura da se plati izlazak geodeta i Bilanović je znao da oni imaju te novce. Šumu su mu prodali u svibnju 2016. Nakon toga otišli su u Srbiju jer im je ondje kćerka, a kada su se vratili Stjepan Bilanović im je rekao da trebaju dati izjavu na policiji. Istaknula je da Stjepan Bilanović nije smio započeti sa sječom prije utvrđivanja šume po geodetu, a da isti to nije uradio. Rekao im je da je geodetu izveo u šumu tek naknadno kada je sasjekao šumu, te ih je potom zvao da ima problem, a oni nisu imali saznanja niti o tome da sječe šumu. Za prodaju je dobila punomoć od vlasnika i Stjepanu Bilanoviću, dali su fotokopiju katastarskog plana. Prvotno je navela kako nikakav ugovor nije potpisala sa Stjepanom Bilanovićem, a kada joj je predložen ugovor o prodaji iskazala je da je isti nešto donio da potpiše, a da ne zna što je potpisala. Što se tiče prodaje sve su dogovarali zajednički ona i Đuro Škaljac te su zajedno predali dokumentaciju u savjetodavnu službu Hrvatskih šuma. Šuma je prodana za iznos od 7.500 eura, te su novac od prodaje šume predali Nikoli Opaliću. Ne zna da li je napravljena doznaka jer je Bilanović rekao da je on sam dalje postupati. Koliko je ona čula Bilanović tamo nije niti bio već je vršio sječicu putem drugih osoba. Crte su se vidjele na svakom drvetu od državne šume. Radilo se o tri crvene crte, a sa lijeve strane na samom početku šume bio je ariš. Od prodaje šume dobila je proviziju od 200 eura. Iako je u punomoći Danice Ranković stajalo da joj je dužna platiti trećinu kupoprodajne cijene naknadno je dogovoreno da sve novce preda njezinom bratu Nikoli Opaliću koji je potom dio novca uplatio Danici Ranković. Gledala je gdje se nalazi šuma preko kopije katastarskog plana, a šumu im je pokazao i Matija Begović iz Begovića, s time da ih je Nikola Opalić uputio da se obrate Matiji. Tri puta su išli u šumu s time da prvi puta sa njima nije bio Stjepan Bilanović. Prvi puta su išli ona, Đuro i Matija Begović. Ne bi išla sama bez supruga u šumu. već je ona išla samo zbog papira, a s obzirom da je bolesna ne može niti ući u šumu. Prije nego što im je Matija Begović pokazao gdje se nalazi šuma, nisu znali gdje se ona nalazi. Stjepan Bilanović nije kontaktirao s vlasnicima, sve je išlo

preko njih. Opalić im je u telefonskom razgovoru koji se vodio preko interneta, dok su se ona Đuro Škaljac i Stjepan Bilanović nalazili u šumi objasnio gdje se nalazi šuma. On im je objasnio da je ariš u državnoj šumi koji se vidio, sa gornje strane bili hrast i kesten, ispod toga bila je topola, postojale su oznake na drveću u državnoj šumi, na početku međe, u vidu tri crvene crte. S Matijom Begovićem išli su vidjeti gdje je međa prije dogovora s Bilanovićem, kako bi vidjeli da li ta šuma uopće postoji. Matija Begović odveo ih je u šumu, od početka, ali je rekao da nije siguran. Potom su zvali Nikolu Opalića te je drugi puta s njima išao Matija Begović i rekao im je kako je objašnjavao Nikola Opalić da je šuma od tog ariša. Dva puta bili su s Matijom Begovićem i nije bilo razloga da se pogriješi jer je ariš bio s lijeve strane. To što je njima tada pokazano oni su pokazali Stjepanu Bilanoviću. Oznake za među stavili su Stjepan i Đuro, po uputama Nikole Opalića koji je i tada bio na telefonu koji je razgovarao sa njezinim suprugom, Đurom Škaljcem i Stjepanom Bilanovićem. Suprug i ona dogovorili su s Bilanovićem da se prvo izvede geodeta jer je Nikola Bilanović rekao da se to obavezno odradi i ostavio je 200,00 eura. Taj novac i dalje stoji kod nje, a nisu nigdje pisano potvrdili dogovor vezano za geodetu. I neka osoba po imenu Pero je išao u tu šumu i rekao da je to Nikolina šuma. Sa Danicom nije razgovarala o međi. Nisu bile nikakve oznake drugih šuma niti prirodne međe. U toj šumi koliko je vidjela nije ništa sjećeno, više se nešto srušila, od kiše ili snijega, neka topola ili kesten. U toj šumi je hrast i kesten, a prije prodaje u toj šumi bio je sam Nikola Opalić i prebrojio je da ondje ima 98 hrastova, dok je Stjepan Bilanović prebrojio 76 i rekao "da, to je to". Iako ih je prvi puta do šume odveo Matija oni bi i sami znali doći do nje jer se ne može pogriješiti, po opisu. Naime, postoji jedna napuštena kuća kraj koje vodi put do ariša i sa desne strane od tog ariša je ta šuma. Upravo zbog susjedne državne šume upozorila je kupca da mora izvesti geodetu, a to je rekao i Nikola Opalić. Ona i njezin suprug su osobno predali dokumente za doznaku u šumariju. Nisu kasnije išli u šumu kako bi vidjeli što je sjećeno. Nikola Opalić joj je dao 200 eura iz pristojnosti, ali prethodno nije ništa dogovarano da će dobiti bilo kakvu naknadu. Od tih oznaka državne šume se moglo zaključiti gdje se ista nalazi i nije se moglo pogriješiti. Kada su u šumi bili sa Stjepanom Bilanovićem, pokazali su mu isto što je i njima pokazao Matija Begović i tada su bili sami sa Stjepanom Bilanovićem. Stjepan Bilanović i Đuro Škaljac su stavili oznake po uputama Nikole Opalića koji je telefonom sa njima razgovarao. Sjeća je bila 2-3 mjeseca nakon prodaje. Nikola Opalić na mjesto sječe nije dolazio zbog bolesti.

9. Svjedok Stjepan Bilanović iskazao je da poznaje okrivljenu Dušanku Bunčić iz razloga jer je sa njezinim partnerom Đurom Škaljac ranije dogovorio kupoprodaju neke šume u Ostražinu, to je kupio i sa time nije bilo problema, te mu je on ponudio šumu u Bačugi. Nije sada više siguran da li ta šuma spada pod mjesto Bačuga ili je riječ o nekoj drugoj lokaciji, međutim sjeća se da je Dušanka imala punomoć za šumu, te su sklopili ugovor o kupoprodaji kod Đure Škaljca u kući, a gdje se nalazila i Dušanka. Dušanka mu je potpisala otkupni blok. Smatrao je da je sve u redu, međutim kada su šumu počeli rušiti na lice mjesta pristupila je policija i sve što je srušeno su zaplijenili i rekli su da je sve srušeno u vlasništvu Republike Hrvatske. Prije no što se počelo rušiti Dušanka Bunčić i Đuro Škaljac išli su mu pokazati gdje se šuma nalazi, i to na način da su oboje došli na lice mjesta sa automobilom, ali Dušanka je ostala sjediti u autu jer je teže hodala, govorila je da ju bole noge i da će ona ostati u automobilu, a svjedok je sa Đurom otišao u šumu, koji mu je pokazao gdje se šuma

nalazi, odnosno međe šume. Pokazao mu je oznake koje su već ranije bile na stablima. Naime, radilo se o tome da su stabla bila označena narančastim sprejom. Naknadno ga je Đuro Škaljac nazvao i rekao mu je da još jedan dio šume koji se nalazi na brijegu pripada predmetnoj šumi, da je i to posprejao i da mu i to želi prodati, ali svjedok mu je rekao da je to već uračunato u tu cijenu ako pripada toj čestici. To prvi puta nije bilo označeno, taj dio Đuro je označio bez njega, a radilo se o pojasu oko 10-ak metara širine. Đuro je htio da dogovore dodatan iznos za taj dio, ali su u konačnici dogovorili da to pripada predmetnoj čestici i da to upada u već dogovorenu cijenu. Dogovorili su cijenu od 7.500,00 eura. Svjedok sa Dušankom i Đurom nije razgovarao niti je tko spominjao da bi trebalo pozvati geodeta da se točno utvrde granice međe. Međutim, radi sebe zvao je geodeta Vedrana Šimunića koji je trebao i rekao doći na lice mjesta. No, kako njegov sjekač tada nije imao poslao ga je da sječe u dijelu gdje mu je Đuro pokazao i prije no što je geodeta izašao na lice mjesta, misleći kako će on naknadno doći. U konkretnom slučaju rečeno mu je da nije potrebno tražiti doznaku jer se jedan dio čestice vodio pod livadu. Svjedok je smatrao da će izaći Šimunić koji je imao firmu i za doznake, da će on točno utvrditi međe, izdati potrebne doznake i da će biti sve u redu. Naime, Šimunić je trebao doći tjedan dana prije no što je njegov sjekač počeo sjeći no nije došao te je rekao da će doći naknadno. Od prilike nakon 2-3 dana kako je njegov sjekač počeo sjeći došao je lugar te je zabranjena daljnja sjeća. Roba je zaplijenjena i odvežena, a oni dalje nisu sjekli.

Na pitanja zastupnice optužbe iskazao je da je sjeća trajala 2-3 dana. Kada su mu Dušanka i Đuro pokazivali gdje se šuma nalazi nitko treći nije bio prisutan osim njih troje. Nije znao da bi u okruženju predmetne šume mogla biti šuma Republike Hrvatske, to je provjeravao tek nakon što je na lice mjesta izašla policija i utvrdio da se doista u okruženju nalazi šuma u vlasništvu Republike Hrvatske. Dodao je da kada je provjeravao u zemljišnim knjigama u šumariji da je ista čestica bila upisana u vlasništvu Republike Hrvatske, a da je za tu istu česticu Dušanka Bunčić imala punomoć.

Na pitanja braniteljice okrivljene iskazao je da on nije imao vlasnički list odnosno da mu Dušanka nije dala nikakav vlasnički list već da mu je dala samo punomoć. Bilo mu je čudno kako može ista čestica biti u vlasništvu dvije različite osobe jer onaj tko ima punomoć odgovara za vlasništvo čestice. Za ta 2-3 dana sječe posječeno je 75 kubika trupaca, tako je procijenila šumarija. Svjedok je vidio samo posječenu robu, nije išao u šumu ta 2-3 dana dok je šuma sječena. Svjedok je pokazao svom sjekaču Stjepanu Kozjanu gdje se nalazi šuma koju treba sjeći, a prema granicama međe koje su njemu pokazali Đuro i Dušanka, odnosno koje mu je pokazao Đuro jer je Dušanka bila u autu. Auto u kojem je sjedila Dušanka bio je na šumskom putu, od prilike 200 metara od ulaska u šumu. Sa toga puta, dakle iz auta, vidi se livada, šikara, grmlje i šuma i početak predmetne čestice, ali samo početak. Sa tog puta vidi se jedan dio tehničkog drveta, lijevo i desno je bila šikara kod auta, a na početku šume lijevo i desno se vidi tehničko drvo, koliko se sjeća. Dušanka je izašla iz auta i otišla je oko 10-ak metara iz auta prema šumi ali se vratila u auto. Ugovor je potpisao kod kuće kod Đure nakon što mu je Đuro pokazao šumu. Kada mu je pokazivao šumu nije obilježavao šumu, šuma je već bila obilježena narančastim sprejom, odnosno međa. Svjedok ne zna tko je obilježio šumu sprejom, ali da pretpostavlja da su to učinili Đuro i Dušanka, odnosno da je Đuro taj koji je obilježio šumu s obzirom da je Dušanka teško hodala. Ne zna tko je Matija Begović. Prije kupnje predmetne šume nije se bavio kupoprodajom šume, naime prije ove kupio je šumu u Ostražinu, počeo se time baviti međutim nakon

ovog predmetnog slučaja odlučio je da se time više neće baviti. Prije ovoga bavio kupovinom trupaca, ali gotovih izvučenih trupaca na tvrdom putu. Imao je svog sjekača do kojega je došao preko svog kolege, a za njega je radio ta tri dana, prije toga nije radio za njega. Kolega mu je rekao da ima sjekača koji radi za njega i on je sa njime dogovorio posao. Nema GPS napravu za provjeravanje međe, u to vrijeme rijetko tko ga je i mogao imati. Ovih 75 kubika bila je tehnika. Svjedok je sjedio u restoranu kada je vidio kamion koji odvozi trupce te mu je njegov vozač rekao "ode tvoja roba". Kada je došao na lice mjesta više nije bilo ništa od posječenih trupaca, te pretpostavlja da je šumarija odvezla te trupce. Kada je vidio da robe nema otišao je u Šumariju da pita tko je odvezao robu, no nitko mu ništa nije htio reći. Nitko mu nije htio dati nikakvu potvrdu o oduzimanju, samo je jedan od lugara napravio procjenu i napisao na papir koliko je robe oduzeto, te mu je to uručio. Taj dokument dostavio je policiji, policiji je dao sve što je imao. Poslije toga nikada više nije vidio Dušanku, a Đuro je vidio u Lučkom naknadno, slučajno su se sreli, razmijenili su par riječi ali ne sjeća se u vezi čega. Ne sjeća se da li mu je prigovorio što radi šume, koliko se sjeća nisu ništa o tome razgovarali. Dušanka i Đuro su mu rekli da je jedan dio livada a jedan dio šuma jer da je bila sve šuma on ne bi dao sjeći ništa. Vedran mu nije stigao reći što je u naravi čestica koju je kupio jer nije stigao izaći, jer se sve odvalo u 2-3 dana, a mora izaći na teren da bi vidio o čemu se radi. Nije vidio niti vlasnički niti posjedovni list nego je kupio na temelju punomoći. Dodao je da on ne može izvaditi niti vlasnički niti posjedovni list.

Na pitanja zastupnice optužbe iskazao je da mu Dušanka i Đuro nisu nudili nikakve novce za izlazak geodeta, da je on htio da geodeta izađe radi njega, da ne mora razmišljati da li je ušao u tuđe, iako smatra da je to bila obveza Dušanke i Đure s obzirom da su mu oni pokazali među. Počeo je brzo sjeći jer njegov sjekač nije imao posla pa da učini i njemu uslugu, nije imao nekog drugog razloga. Trupci su stajali posječeni možda dva dana i od početka sječe do trenutka kada su trupci odvezeni prošlo je možda 3-4 dana

Na pitanje braniteljice okrivljene iskazao je da je Stjepan Kozjan izvlačio drva. Od trenutka kada je sklopio ugovor sa Dušankom do trenutka kada je počeo sjeći prošlo je možda oko mjesec dana.

Na pitanje suda iskazao je da ne zna gdje se nalazi Đuro Škaljac sada, da nije već dugo vremena kontaktirao niti sa njim niti sa Dušankom Bunčić, točnije od predmetnog događaja, da se pokušao raspitati gdje se oni sada nalaze ali nije dobio konkretnu informaciju. Čuo je da je Đuro prodao kuću u Glini i da su on i Dušanka otišli u Srbiju. Iznos od 7.500,00 eura isplatio je prilikom potpisivanja ugovora, prije sječe, kod Đure u kući, njemu na ruke u gotovini. Od tih trupaca nije vidio ništa, niti trupaca, niti novaca niti išta. Kada je on pokazivao šumu svom sjekaču nije bio nitko prisutan osim njega i sjekača.

10. Temeljem odredbe članka 426. ZKP pročitao je dio iskaza svjedoka Stjepana Bilanovića koji je dao pred Općinskim državnim odvjetništvom u Sisku 15. rujna 2017. i to peti odlomak na drugoj stranici zapisnika o ispitivanju, s obzirom da je svjedok na raspravi djelomično drugačije iskazivao. Naime, 15. rujna 2017. prilikom ispitivanja pred Općinskim državnim odvjetništvom u Sisku iskazao je da je prije sječe u šumu odveo Stjepana Kozjana, kojega je angažirao za sječu te da je istome u prisutnosti Roberta Brlića pokazao šumu koju su njemu pokazali Dušanka i Đuro, kao i međe iste. Rekao mu je da sječe iz sredine šume a kada dođe do međa, da će doći

Đuro Škaljac i svjedok provjeriti da ne prijeđe u tuđe šume. Bilo mu je poznato, a to je vidio i iz katastarskog plana da je kupljena šuma okružena državnim šumama. Sjeća je trajala oko tjedan dana i posječeno je oko 85 metara kubnih hrasta. Za vrijeme sječe on nije bio u šumu. U šumu je došao kada ga je Stjepan Kozjan obavijestio da su došli policija i djelatnici Šumarije.

11. Nakon toga pozvan da pojasni razlike u iskazima svjedok je iskazao kako je točno da je dva puta bio u toj šumi radi pokazivanja međe od strane Dušanke i Đure, s time da oba puta Dušanka nije ulazila u šumu jer nije mogla, već je bila u autu. On je pod tim da je sa Dušankom i Đurom otišao u šumu podrazumijevao to da je Dušanka otišla do šume. Također je naveo kako je točno da su na jednom dijele među označavala stabla označena zatesima, a sa druge strane sprejom, te da je točno što je rekao kod Općinskog državnog odvjetništva u Sisku da je taj sprej bio star oko godinu dana jer je već bio izbljedio, s time da je na tom brdu gdje je Đuro naknadno označavao sprej bio relativno friško pošprican. Ne sjeća se da je Robert Brlić bio u šumi kada je pokazivao međe Stjepanu ali je moguće da on radi kod Stjepana Kozjana. Sjeća se da je Đuro rekao da je oznake 1-23 stavio Nikola Opalić.

Na pitanje braniteljice okrivljene iskazao je da zatesi nisu bili svježi. Vidio je da je njegov sjekač posjekao šumu u granicama kako je bila obilježena međa. Naknadno je vidio da je kupljena šuma okružena državnim šumama i to što je iskazao da mu je bilo poznato vidio je tek naknadno kada mu je geodeta Vedran to pokazao, a on mu je to pokazao kada je već policija bila na terenu i kada je roba zaplijenjena. Dakle, točno je ono što je iskazao prilikom ispitivanja kod Općinskog državnog odvjetništva u Sisku i ono što je iskazao na raspravi, s time da se nekih detalja na raspravi nije odmah sjetio zbog protoka vremena, a na raspravi je pojasnio neke dijelove svog ranije danog iskaza.

12. Svjedok Matija Begović u svom je iskazu u Općinskom državnom odvjetništvu u Sisku prilikom ispitivanja 13. studenoga 2017. iskazao da su u njegovo dvorište došli muškarac i žena te se predstavili kao Đuro i Dunja i pitali ga da li zna gdje je šuma Nikole Opalića. Koliko zna Nikola Opalić je u Srbiji, a ti muškarac i žena navedeno su pitali kako bi u toj šumi sjekli. Rekao im je da ne zna gdje se ta šuma nalazi s obzirom da u navedenim šumama nije bio 50 godina, ali da im može pokazati put koji vodi do šuma. Tu večer otišao je a njima, a Đuro ih je vozio svojim automobilom. Pokazao im je samo put koji vodi prema šumama, a radi se i o državnim i o privatnim šumama. Ponovio im je da ne zna gdje se nalazi šuma Nikole Opalića, te ih on nije vodio niti u jednu šumu niti im je pokazivao međe, jer se protekom vremena međe dosta promijene. Dok su se nalazili na putu Đuro je izašao iz automobila i sprejom označio jedno stablo kako bi zapamtio gdje se nalazi put koji vodi do šume. Na to mu je rekao da to ne čini jer je to stablo od državne šume, a navedenog se sjetio jer je prije pedesetak godina na tom području za lugara sadio borove. Nakon 8 dana u blizinu njegova imanja ponovo su došli Đuro i Dunja te su mu rekli da su došli utvrditi međe GPS-om. Tada su bili sami. Osim tog puta kada je Đuro i Dunja pokazao šumski put nikada više sa njima nije nikuda išao vezano za šumu koju su kupili. Ukoliko oni tvrde da im je svjedok pokazao međe šuma Nikole Opalića i odveo ih u tu šumu, takvi navodi nisu točni. Stjepana Bilanovića poznaje međutim sa istim nikada nije bio ni u čijoj šumi.

13. Analizom i ocjenom provedenih dokaza, kako svakog zasebno tako i u njihovoj međusobnoj vezi, te cijeneći obranu okrivljene Dušanke Bunčić, sud je nedvojbeno utvrdio da je ista počinio kazneno djelo protiv imovine – krađom - opisano i kažnjivo po članku 228. stavak 1. KZ/11, za koje kazneno djelo ju je oglasio krivio i osudio.

14. Nije sporno da je okrivljena Dušanka Bunčić, postupajući zajednički i dogovorno sa Đurom Škaljac ponudila na prodaju šumu Stjepanu Bilanoviću, te da je potom, temeljem punomoći koje su joj izdali Nikola Opalić i Danica Ranković sklopila ugovor o kupoprodaji te šume na nekretnini kčbr. 928 k.o. Jabukovac, koja je bila u suvlasništvu Nikole Opalić i Danice Ranković, sa Stjepanom Bilanovićem kao kupcem.

15. Nije sporno niti da prije no što je izvršena kupoprodaja nije na lice mjesta izašao geodeta, odnosno da niti prodavatelji, niti Dušanka Bunčić, niti Đuro Škaljac, niti kupac nisu angažirali geodetu prije početka sječe.

16. Nije sporno niti da je od strane kupca, odnosno osoba koje je on ovlastio posjećena šuma u vlasništvu Republike Hrvatske. Naime, iz iskaza Stjepana Bilanovića razvidno je kako je isti nakon sječe, angažirao geodetu koji je potvrdio da je posjećena šumska masa u šumi koja je u državnom vlasništvu, a navedeno nije osporavano.

17. Sporno je da li je Dušanka Bunčić svjedoku kao šumu koju prodaje na kčbr. 928. na terenu pokazala šumu kojom gospodare Hrvatske šume. Sporno je i da li je Matija Begović pokazao granice predmetne šume Dušanski Bunčić i Đuri Škaljac. Sporno je i da li je okrivljena kupcu rekla kako mora angažirati geodetu.

18. Ove sporne činjenice sud je utvrđivao temeljem iskaza svjedoka Stjepana Bilanovića, Matije Begovića i iskaza same okrivljene.

19. Naime, svjedok Stjepan Bilanović iskazao je kako su mu prije no što se počelo rušiti Dušanka Bunčić i Đuro Škaljac išli pokazati gdje se šuma nalazi, i to na način da su oboje došli na lice mjesta sa automobilom, ali Dušanka je ostala sjediti u autu jer je teže hodala, govorila je da ju bole noge i da će ona ostati u automobilu, a svjedok je sa Đurom otišao u šumu, koji mu je pokazao gdje se šuma nalazi, odnosno međe šume. Pokazao mu je oznake koje su već ranije bile na stablima. Naime, radilo se o tome da su stabla bila označena narančastim sprejom. Naknadno ga je Đuro Škaljac nazvao i rekao mu je da još jedan dio šume koji se nalazi na brijegu pripada predmetnoj šumi, da je i to posprejao i da mu i to želi prodati, ali svjedok mu je rekao da je to već uračunato u tu cijenu ako pripada toj čestici. To prvi puta nije bilo označeno, taj dio Đuro je označio bez njega, a radilo se o pojasu oko 10-ak metara širine. Đuro je htio da dogovore dodatan iznos za taj dio, ali su u konačnici dogovorili da to pripada predmetnoj čestici i da to upada u već dogovorenu cijenu. Dogovorili su cijenu od 7.500,00 eura. Svjedok sa Dušankom i Đurom nije razgovarao niti je tko spominjao da bi trebalo pozvati geodeta da se točno utvrde granice međe.

Takav iskaz svjedoka sud nalazi logičnim, životnim i jasnim. Stoga, te stavljajući isti u kontekst s iskazom Dušanke Bunčić, cijeni ga istinitim. To stoga jer Dušanka Bunčić u svojoj obrani tvrdi kako je dogovor bio da Stjepan Bilanović izvede geodeta

prije sječe, jer se znalo da je tu državna šuma, a da on to nije napravio, da joj je rođak ostavio 200,00 eura da se plati izlazak geodeta i da je Bilanović znao da oni imaju te novce. Takve navode okrivljene Dušanke Bunčić sud nalazi potpuno nelogičnim, neživotnima i neuvjerljivima. Naime, nije uvjerljivo da bi joj prodavatelj ostavio novce za troškove izlaska geodete, a da bi ona čekala da Bilanović pozove geodetu a ne bi sama istoga angažirala, pogotovo u situaciji u kojoj je znala da šuma koju prodaje graniči sa šumom kojom gospodare Hrvatske šume. Nadalje, iskaz Dušanke Bunčić nije u skladu niti sa iskazom svjedoka Matije Begovića. Tako okrivljena izričito tvrdi kako je Matija Begović pokazao gdje se nalazi šuma u vlasništvu Nikole Opalića i Danice Ranković, da je isti u dva navrata izlazio s njom i Đurom na lice mjesta te da je bio ondje kada im je putem telefona Nikola Opalić objašnjavao gdje su međe šume. Nasuprot tomu, Matija Begović, iako potvrđuje da su mu se Đuro Škaljac i osoba koja se predstavila kao Dunja obratili da im pokaže gdje se nalazi šuma Nikole Opalića, izričito tvrdi kako im je rekao da ne zna gdje se nalazi šuma Nikole Opalića, te da ih on nije vodio niti u jednu šumu niti im je pokazivao međe, jer se protekom vremena međe dosta promijene. Dok su se nalazili na putu Đuro je izašao iz automobila i sprejom označio jedno stablo kako bi zapamtio gdje se nalazi put koji vodi do šume. Na to mu je rekao da to ne čini jer je to stablo od državne šume. Nakon 8 dana u blizinu njegova imanja ponovo su došli Đuro i Dunja te su mu rekli da su došli utvrditi međe GPS-om. Tada su bili sami. Osim tog puta kada je Đuri i Dunji pokazao šumski put nikada više sa njima nije nikuda išao vezano za šumu koju su kupili. Iskaz svjedoka Matije Begovića sud nalazi životno uvjerljivim i logičnim, kao i nepristranim. Temeljem takve analize svih provedenih dokaza, sud ne prihvaća obranu okrivljene, te istu cijeni usmjerenom isključivo ka otklanjanju svoje kaznenopravne odgovornosti.

Slijedom svega navedenoga, sud nalazi da su upravo okrivljena i Đuro Škaljac pokazali Stjepanu Bilanoviću kao šumu u suvlasništvu Danice Ranković i Nikole Opalića, iako su znali da je navedena šuma u državnom vlasništvu. Naime, iz iskaza Stjepana Bilanovića razvidno je kako je isti nakon sječe, angažirao geodetu koji je potvrdio da je posječena šumska masa u šumi koja je u državnom vlasništvu. Nadalje, iz njegova iskaza i obrane okrivljene proizlazi da nitko nije angažirao geodetu prije početka sječe. S obzirom da je iskaz okrivljene Dušanke Bunčić protivan i iskazu Matije Begovića i Stjepana Bilanovića, te kako je nelogično i neživotno da ista ne bi angažirala geodetu ukoliko je željela pokazati točne međe Stjepanu Bilanoviću, a sam vlasnik joj je u tu svrhu ostavio novčana sredstva, sud nalazi njezin iskaz neistinitim i zaključuje kako su upravo ona i Đuro Škaljac pokazali Stjepanu Bilanoviću kao šumu Nikole Opalića šumu u državnom vlasništvu. Pri tome se ističe kako je mišljenje ovog suda da su Dušanka Bunčić i Đuro Škaljac postupali zajednički i dogovorno iako je svjedok Stjepan Bilanović iskazao kako je okrivljena Dušanka Bunčić ostala u automobilu jer je iz njezine obrane razvidno da je sve radnje obavljala zajednički sa Đurom Škaljac, a upravo je ona ta koja je temeljem punomoći ugovorila kupoprodaju.

Naime, odredbom članka 36. stavak 2. KZ/11 propisano je da ukoliko više osoba na temelju zajedničkih odluka počini kazneno djelo tako da svaka od njih sudjeluje počinjenju radnje ili bitno pridonese počinjenju kaznenog djela, svaka od njih kaznit će se kao počinitelj (supočinitelji). S obzirom na sve naprijed navedene zaključke suda, a uvažavajući citiranu zakonsku odredbu, sud nalazi da je I. okrivljena Dušanka Bunčić svojim radnjama bitno pridonijela počinjenju predmetnog kaznenog djela prema

okolnostima slučaja, te da je stoga ista supočinitelj inkriminiranog kaznenog djela, zajedno sa Đurom Škaljac.

20. Slijedom svega navedenoga, analizirane nesporne činjenice i rezultati provedenih dokaza, i to materijalnih dokaza te iskaza svjedoka, kao i analiza obrane okrivljene Dušanke Bunčić u svezi s provedenim dokazima, u svojoj ukupnosti i cjelini predstavljaju zatvoreni i kvalitetni krug indicija, da sa sigurnošću upućuju na zaključak da je okrivljena postupila na način kako ju optužnica tereti, te je takvim svojim postupanjem ista ostvarila sva objektivna obilježja kaznenog djela koje joj je stavljeno na teret.

21. U odnosu na subjektivne elemente utvrđeno je da je okrivljena Dušanka Bunčić u vrijeme počinjenja kaznenog djela bila ubrojivi, jer njezina ubrojivost nije osporavana niti dovedena u pitanje. Nadalje, prema stajalištu suda djelo je počinila s izravnom namjerom jer je bila svjesna obilježja kaznenog djela kojeg čini i htjela je njegovo ostvarenje. Morala je biti svjesna protupravnosti svog postupanja jer nema niti jedne okolnosti koja bi u kaznenopravnom smislu opravdala njezino postupanje ili upućivala na zaključak da nije znala da je takvo postupanje protupravno. S obzirom na navedeno okrivljena Dušanka Bunčić kriva je za počinjenje predmetnog kaznenog djela jer je bila ubrojiva, postupala je s namjerom i bila je svjesna protupravnosti svog ponašanja zbog čega je proglašena krivom za učin kaznenog djela protiv imovine – krađom – opisanog i kažnjivog po članku 228. stavak 1. KZ/11.

22. Odlučujući o vrsti i mjeri kazne koju će primijeniti sud je dužan uzeti u obzir sve okolnosti koje utječu na to da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža za počinitelja, a osobito jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra i posljedice koje je pretrpjela žrtva, pobude iz kojih je djelo počinjeno, način počinjenja i skrivene učinke kaznenog djela, prijašnji počiniteljev život, njegove osobne i imovinske prilike te njegovo ponašanje nakon počinjenog kaznenog djela, odnos prema žrtvi i trud da naknadi štetu.

Tako je kao olakotnu okolnost sud cijenio činjenicu da je okrivljena, prema podacima kojima sud raspolaže, kazneno neosuđivana i prekršajno nekažnjavana osoba, kao i okolnost da je od počinjenja djela proteklo gotovo 10 godina

Otegotnom je sud cijenio odnos okrivljene prema ovom sudu i tijelima kaznenog progona, odnosno okolnost da se okrivljena nije odazivala pozivima ovog suda iz kojeg razloga joj se i sudi u odsutnosti

S obzirom na tako utvrđene olakotne i otegotne okolnosti, te težinu i značaj počinjenog kaznenog djela, okrivljena je osuđena na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci, s time da je zaključak suda da okrivljena i bez izvršenja kazne neće ubuduće činiti kaznena djela, s obzirom na pretežito olakotne okolnosti, pa joj je na temelju članka 56. KZ/11 izrečena uvjetna osuda tako da se kazna zatvora na koju je osuđena neće izvršiti ukoliko u roku od dvije godine ne počini novo kazneno djelo. Prema stajalištu suda takvom kaznom ostvarit će se svrha kažnjavanja, odnosno, u dovoljnoj mjeri izraziti društvena osuda zbog počinjenog kaznenog djela, jačati povjerenje građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava, utjecati na okrivljenu i sve druge da ne čine kaznena djela kroz jačanje svijesti o pogibelnosti činjenja kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja.

23. Na temelju članka 544. stavak 1. ZKP, stavljen je izvan snage kazneni nalog Općinskog suda u Sisku izdan pod poslovnim brojem K-197/2018 od 13. veljače 2019. godine u odnosu na I. okrivljenu Dušanku Bunčić.

24. Na temelju članka 158. stavak 2. ZKP oštećenik je s postavljenim imovinskopравnim zahtjevom, upućen u parnicu jer podaci iz kaznenog postupka ne daju pouzdanu osnovu za dosuđenje postavljenog imovinskopравnog zahtjeva iz razloga jer je posječena drvena masa predana djelatniku šumarije, kako to proizlazi iz Zapisnika o očevidu.

25. Na temelju članka 148. stavak 6. ZKP okrivljena je oslobođena plaćanja troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. do 6. ZKP, te nagrade i nužnih izdataka branitelja jer je nezaposlena i bez prihoda, te nema vrijednije imovine iz koje bi mogla platiti troškove postupka, pa bi plaćanjem troškova bilo dovedeno u pitanje njezino uzdržavanje.

U Sisku 27. kolovoza 2026.

Sutkinja
Andrijana Žugaj Jambrek

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku od 15 (petnaest) dana od primitka presude, u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke, a o njoj odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1. ODO Sisak na broj: K-DO-86/17
2. Okrivljena Dušanka Bunčić
3. Braniteljica okrivljenika Nada Kovačević
4. Oštećenik Hrvatske šume

Broj zapisa: **9-3088d-b6c29**

Kontrolni broj: **0efda-7ab91-d514e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.